

РЕШЕНИЕ

№ 11754

гр. София, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4110** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от А. Б. Ш. срещу Решение № 1620/04.04.2024 г., постановено по НАХД № 739/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 13 състав. В касационната жалба жалбопоздателя е направил възражение за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния и процесуален закон, счита решението на СРС за постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и при непълнота на доказателствата. Исква се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш, алтернативно делото да бъде върнато на друг състав на СРС за събиране на доказателства. С жалбата няма изложени подробни доводи и посочени конкретни пороци за отмяна на съдебния акт.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез юрк. М. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за

юрисконсултско възнаграждение

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административен съд София град, VII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К, № 5783031 от 2022 г., издаден от МВР-СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП на А. Б. Ш. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1200 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 11.04.2022 г. в 19:46 ч., в [населено място] по Околовръстен път до №214, с посока на движение от [улица]към [улица]преминал л.а. „А. С7“ с рег. [рег.номер на МПС] , като скоростта му на движение била 124 км/ч, при разрешена такава от 80 км/ч. с пътен знак В26. Автомобилът бил собственост на жалбоподателя А. Б. Ш..

Движението и скоростта на лекия автомобил били установени и заснети с техническо средство за видеоконтрол АТСС- ARN CAM-SI, представляващо одобрен тип преносима автоматизирана система. Системата за видеоконтрол била вписана под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 07.09.2017 г. със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г. Към датата на извършване на нарушението преносимата система е преминала периодична техническа проверка на 29.03.2022 г., като срокът на валидност на проверката е едногодишен.

С ЕФ, серия К, № 5021705 от 2021 г. на А. Ш. на основание чл.182, ал.1, т. 4 от ЗДвП било наложено административно наказание "глоба" в размер от 400 лв. ЕФ бил връчен на нарушителя на 26.11.2021 г., не е обжалван и е влязъл в сила, като глобата по него била заплатена.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден процесния електронен фиш, Серия К, № 5783031 от 2022 г. от СДВР, с който е наложена глоба в размер на 1200 лева на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП.

Районният съд е обусловил изводи, че в административно-наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на А. Б. Ш. за извършеното нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, вр. с ал.1 и на основание чл.189, ал.4,

във вр. с чл.182, ал.4, вр. ал.1, т. 5 от ЗДвП било наложено административно наказание "глоба" в размер от 1200 лв., поради повторност на нарушението.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Противно на твърдяното в касационната жалба, районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Касаторът не оспорва, че на посочените в ЕФ дата, място и час се е движил със собствения си лек автомобил с посочената в процесния ЕФ скорост. С касационната жалба не са изложени доводи по същество, нито са изложени конкретни пороци на въззивното решение. Не са посочени и конкретни факти и обстоятелства, нито са представени доказателства, които да дават основание за касиране на решението на СРС

Касационната инстанция намира, че ЕФ съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. На базата на всички събрани по делото доказателства, правилно въззивният съд е приел, че на датата, отразена по електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение с превишена скорост, което обстоятелство е установено с техническо средство с издадено удостоверение за одобрен тип от БИМ и преминало успешно последваща проверка.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4, вр. ал.1, т. 5 от ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора и е наложено административно наказание "глоба" в размер от 1200 лв.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, VII касационен състав:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1620/04.04.2024 г., постановено по НАХД № 739/2024 г. по описа на Софийски районен съд 13 състав.

ОСЪЖДА А. Б. Ш., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.